

Viking Palm,

Brottare, dog den 19 januari 2009, 85 år gammal.

Publicerad 6 mars, 2009 i Fokus Text Nils-Olof Zethrin Foto OWPP/Scanpix

Viking Palms OS-guld 1952 i fristilsbrottnings lätta tungvikt var en sensation, trots hans tidigare EM- och VM-silver. I turneringen vann han över amerikanen Henry Wittenberg, som tidigare varit obesegrad i 13 år och 600 matcher. Wittenberg ansågs vara närmast omöjlig att slå.

Trots att svenska brottare länge skördat stora framgångar finns det något sparsmakat och modest över brottnings gamla stormästare. Det är inte en sport för noblessen, men den har en värdighet sprungen ur förmågan att renhårigt vara bäst på att brotta ner en motståndare. Prestationerna saknar den brutalitet som finns inom boxningen. I en intervju i Västerviks-Tidningen för ett år sedan sa Viking Palm att han bara fick en enda svårare skada under sin karriär; ett brutet revben i en lagtävling där han mötte en ryss.

Det var segt virke i honom. Det är inte dåligt att gå så omärkt genom en seniorkarriär omfattande nästan tre decennier samtidigt som han bärgade en mängd mästerskapsmedaljer och till och med fick klubben BK Viking uppkallad efter sig. Palm tävlade ända till 1971 då han förlorade en SM-final vid 47 års ålder.

Enligt intervjun gick han som 85-åring fortfarande upp fem på morgonen, åt havregrynsgröt och tog en morgonpromenad »innan bilarna skitat ner«.

Man kan vinna en tävling och man kan vinna medaljer. Viking Palm förlorade en medalj i OS 1960 i Rom genom att brottas oavgjort mot ryssen Anatolij Albul i bronsmatchen. Medaljen förlorades efter

en utslagsgivande vägning, där Palm visade sig väga ungefär motsvarande vikten av en kopp kaffe mer än ryssen. Ibland är idrottens regler långt ifrån självklara. Förlusten ledde till frågor om brottningsens popularitet, regler och väsen.

Brottningen hade slagit igenom på allvar i stora delar av världen under 1920-talet. En av anledningarna var att reglerna hade stabiliserats, vilket underlättade att enkelt avgöra vem som vann och vem som förlorade. Men historien om Ara Abrahamians uppträdande vid senaste OS i -Beijing visar att brottningen fortfarande har grundläggande problem. Reglerna är svårtolkade och utnyttjas till max av brottarna så att just det man kan förledas att förknippa med brottning, som svindlande kast, konstfulla grepp och tydliga vinnare, lyser med sin frånvaro. Dagens brottning upplevs som ganska tråkig och obegriplig.

Viking Palms brottning sågs varken som statisk eller tråkig. Han var däremot en udda fågel i den svenska brottningsfamiljen. Han var en av få fristilsbrottare, det vill säga han tävlade i den fartfyllda grenen där man också får »brottas med benen«. Med honom försvann den -främsta fristilsaposteln. Nästa all annan svensk brottning har ägt rum i den grekisk-romerska disciplinen. Trots att Palm en tid arbetade som riksinstruktör för fristilen fick han från brottningsförbundets ledning höra att Sverige »är en grekisk-romersk nation«.

Föreställningen om att intresset för sporten stadigt minskar och att den svenska brottningsporten håller på att försvinna gäller inte alla typer av brottning. Krisen gäller främst den grekisk-romerska brottningen. Faktum är att olika typer av brottande förmodligen aldrig varit så populärt som nu. Men det är få som vill ägna intresset åt grekisk-romersk brottning. Nej »grappling«-intresserade söker sig till kampsportklubbar där man ägnar sig åt mixed martial arts (MMA), där man kombinerar boxning och brottning. Kändaste tävlingskonceptet är Ultimate Fighting Championship.

Viking Palm och andra företrädare för de olympiska brottningsgrenarna skulle nog vänt sig mot att kalla MMA för brottning. Men brottning är en av huvudingredienserna i matcherna. MMA sänds dagligen i de större svenska sportkanalerna och intresset kring MMA överglänser till och med den professionella boxningen.

När Viking Palm som den näst siste »stormästaren« gått ur tiden är det både en målgång på en symbolisk slutsträcka där en brottningssepok är på väg att ta slut samtidigt som ett nytt brottningslandskap börjar framträda. Vad skulle Viking själv sagt om den utvecklingen?